

Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 4 til § 7 har jeg ingen Betænkelse ved første Del. Hvad angaar den sidste Del deraf samt Forslaget under Nr. 5 om Ordningen paa Søn- og Helligdage, havde jeg tænkt at gjøre samme Bemærkning, som det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen), idet jeg ikke kan undlade at gjøre opmærksom paa, at man, idet man tager Handelsnæringen med ind under dette Forslag, i Virkeligheden derigjennem vil komme til, enten at der ikke antages Læringer i Handelskabet eller at opstille et Forbud mod, at Boutikerne holdes aabne længere end til Kl. 9 om Aftenen og holdes lukkede Søndag Eftermiddag og Aften. Det vil blive Følgen af denne Bestemmelse, der altsaa forjaaviddt egentlig berører Helligdagsloven. Jeg veed ikke, hvad min ærede Kollega, Justitsministeren, der har med den Lovgivning at gjøre, vil sige dertil, men det er jo klart, at et af to maa se. Enten er her en Bestemmelse om, at der skal finde Lutning Sted om Helligdagene og at der ikke maa arbejdes efter Kl. 9 Aften om Søndagene, forjaaviddt de vedkommende Handlende ville antage Læringer, eller ogsaa — og det kan der være megen Fare for; det var jo den Fare, den ærede sidste Taler særlig omtalte — ville de Handlende, idet de ikke ville underkaste sig disse Bestemmelser, ikke antage Læringer, men gaa den Vej, der jo stadig staar dem aaben, at antage Medhjælpere i Stedet for Læringer. Jeg tror, at det er bedst at sige rent ud, at det er det, der efter min Mening ligger i Paragrafen. Hvad Helligdagsparagrafen angaar vilde jeg ligesaa gjerne eller fuldt saa gjerne have haft Regjeringens oprindelige Bestemmelser, men i og for sig er det for mig, naar man iøvrigt vil vedkjende sig, hvad der ligger i Paragrafen, ikke Noget iveren for at gaa ind paa, hvad her er foreslaaet. Vædringsforslag Nr. 6 gaar ud paa at løse Meesteren eller i det Hele den, der antager en Lærling, for den personlige Forpligtelse, der paaligger ham efter det foreliggende Lovforslag, til at vaage over Uddannelsen, idet det nøies med at fastslaa, at en saadan Forpligtelse paahviler ham. Jeg skal ikke indvende Noget imod, at Spørgsmaalet bliver taget paa den Maade, og en Del af det, der er kommet ind i Paragrafens Slutning, anser jeg ogsaa for hensigtsmæssigt. Nogen Sammenheng kunde der maaste være mellem denne Paragrafs Formulering og det, at man har udeladt det af mig tidligere omtalte Forslag, der stod i § 2, 2det Stykke. Vædringsforslag Nr. 7 er nærmest en Tydeliggjørelse, og jeg kan ganske tiltræde den.

Forslaget under Nr. 8 er derimod en meget reel Forandring, idet der i det foreliggende Lovforslag staar, at Vedkommende ikke maa antages til noget Næringsbrug. Nu foreslaas denne Bestemmelse forandret til: „i samme Sag“. Det vil jo ses, at det er en langt liberalere Bestemmelse, men det vil heller ikke kunne nægtes, at det er en ikke saa ganske lille Dør, man derved aabner for Lærlingen til lettere at undrage sig Læringsforholdet overfor den Meester, han er hos. Altsaa i saa Henseende mener jeg nok, at der kan være nogen Betænkelse ved Forslaget. Den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 9, at Vægten i den foreslaaede Affattelse af Forslaget var lagt paa Fraværelsen, og det kan være ganske rigtigt, thi det er jo klart, at naar man vedtager Vædringsforslaget Nr. 9, lægger man ubelukkende Vægt paa Fraværelsen. Jeg tror nu ikke, at det har været Meningen med Forslaget, saaledes som det staar, at man vilde lægge Meenten ganske særlig paa Fraværelsen. Jeg tror nok, at man har villet tage det andet Moment særlig i Betragtning, at Vedkommende har været dømt til Fængsel i over 1 Maaned eller har henfiddet i Varetægtsfængsel i over 2 Maaned, og det vil ogsaa ses, at der er Meget, der taler for, at jeg har Ret, idet der i Paragrafen skelnes mellem Fængsel og Varetægtsfængsel, derved, at Tiden er forskjellig ansat for hver Art, altsaa lægges der ogsaa en vis Vægt paa Straffen eller i alt Fald paa Frihedsberøvelsen og ikke alene paa Fraværelsen. Jeg skal ganske henstille, om man vil vedtage dette Vædringsforslag. Vædringsforslag under Nr. 10 er jo ogsaa en Skjærpelse, og det kan godt være, at det er en rigtig Skjærpelse. Jeg har iøvrigt ikke Noget imod den, om end man ogsaa her er gaaet adskilligt videre, end efter Lovforslaget, hvor det hedder: „hæves mod Erstatning“; nu foreslaar man, at der tillige skal staa, at Erstatningen skal være udrødet. Forslaget under Nr. 11 kan jeg selvfølgelig ikke have Noget imod. Altsaa, om jeg end har mine Betæneligheder ved enkelte af de stillede Vædringsforslag, ere de dog ikke af meget alvorlig Karakter, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at Lovforslaget ogsaa for mig i det Hele vil blive fuldkommen brugbart, hvis det vedtages i den Skikkelse, det faar, naar Vædringsforslagene vedtages. Men knyttede mig endelig til dem vil jeg ikke i Dieblirket. Jeg har ikke Noget imod at se dem vedtagne. Det ærede Medlem for Odense ønskede, at jeg skulde udtale mig med Hensyn til Forholdet overfor de bestaaende Kontrakter, om de